

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.854 van 12 maart 2001
in de zaak A. 96.907/IX-2685.**

In zake : Paul DE TANDT,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. DE LANGE,
kantoor houdende te HERZELE,
Evendael 16

tegen :

de Vlaamse Radio- en Televisieomroep,
NV van publiek recht (VRT),
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Paul DE TANDT op 27 oktober 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van 30/08/2000 van de V.R.T. waarbij aan de verzoeker werd medegedeeld dat niet kan worden ingegaan op zijn verzoek om gebruik te maken van de regeling 'Verlof met Wedde, voorafgaand aan de pensionering'";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 januari 2001;

Gelet op de beschikking van 12 januari 2001 waarbij de beschikking betreffende de vaststelling wordt ingetrokken;

Gelet op de beschikking van 24 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 februari 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DE LANGE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. WILMS die, loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Paul DE TANDT is sinds 24 augustus 1969 in statutair verband tewerkgesteld bij de BRT, nu de VRT. Thans bekleedt hij er de graad van eerste industrieel ingenieur.

1.2. Op 2 juni 1997 besluit de raad van bestuur van de BRTN in te stemmen met de conclusies geformuleerd in het protocol 76.179 van het sectorcomité XVIII. In

het genoemd protocol komen de afvaardiging van de overheid en de afvaardigingen van de vakbonden overeen dat met de regeling tot invoering van verlof voorafgaand aan de pensionering (VVP) en de pensioenmaatregelen samen maximum 422 personeelsleden zonder vervanging kunnen afvloeien.

1.3. Eveneens op 2 juni 1997 besluit de raad van bestuur de voorgelegde tekst over het verlof voorafgaand aan de pensionering (hoofdstuk VIIIBis van het personeelsstatuut van de BRTN) goed te keuren.

Het verlof voorafgaand aan de pensionering is een tijdelijke uitstapregeling die aan statutaire personeelsleden die aan de voorwaarden, bepaald in artikel 131septies (oorspronkelijk : artikel 131octies) van het personeelsstatuut voldoen, kan worden toegekend.

Artikel 131nonies (oorspronkelijk : artikel 131decies) van het personeelsstatuut luidt voortaan als volgt :

"Het verlof voorafgaand aan pensionering is een gunst die slechts door de Gedelegeerd Bestuurder wordt verleend als deze oordeelt dat de goede werking van de dienst daardoor niet in het gedrang komt".

Artikel 131terdecies (oorspronkelijk : artikel 131quaterdecies), § 2, van het personeelsstatuut luidt voortaan als volgt :

"§ 2. Overeenkomstig artikel 131decies kan de Gedelegeerd Bestuurder beslissen ofwel dat het verlof wordt toegestaan, ofwel dat het verlof wordt geweigerd. De beslissing moet worden gemotiveerd en steunt op de volgende objectieve criteria : het al dan niet bestaan van de noodzaak om het personeelslid te vervangen om de goede werking van de dienst te verzekeren, waarbij, zo het nodig mocht blijken om een rangorde op te stellen onder de personeelsleden die allen een aanvraag indienden, rekening wordt gehouden met de periode van de aanvraag en van het ingaan van het verlof van het personeelslid in kwestie en waarbij binnen die rangorde vervolgens in

tweede orde eerst de dienstanciënniteit en dan de leeftijd doorslaggevend zijn".

De nieuwe regeling treedt in werking op 3 juni 1997.

1.4. Naderhand wordt het in 1997 vastgestelde en bereikte contingent voor de toekenning van VVP verhoogd. Deze verhoging vindt plaats samen met de invoering van een nieuwe regeling voor loopbaanonderbreking bij beslissing van de raad van bestuur van 26 april 1999. Volgens de verwerende partij zou zulks echter geen invloed hebben op de situatie van verzoeker.

1.5. Begin juni 1997, bij de inwerkingtreding van de statutaire regeling verlof voorafgaand aan de pensionering, ontvangt verzoeker, zoals de andere statutaire personeelsleden die de voorwaarden vervullen voor toepassing van de uitstapregeling, een document met toelichting bij de regeling alsook een aanvraagformulier.

1.6. Op 24 juli 1997 dient verzoeker een aanvraag in om gebruik te maken van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering" met ingang van 1 januari 2000.

Op 3 oktober 1997 wordt hem echter door het hoofd van de wedde-administratie gemeld dat de gedelegeerd bestuurder niet wenst in te gaan op zijn aanvraag. Zijn beslissing is gebaseerd op de noodzaak verzoeker te vervangen voor de goede werking van de dienst.

1.7. Bij aangetekend schrijven van 24 september 1998 wordt aan verzoeker door het hoofd van de personeelsadministratie medegedeeld dat de gedelegeerd bestuurder de aanvraag om toe te treden tot het stelsel van verlof voorafgaand aan pensioen op 1 januari 2000 geweigerd heeft om functionele redenen. Daarbij wordt

erop gewezen dat uit het door de hiërarchie uitgebracht advies blijkt dat de vervanging van verzoeker voor de dienst noodzakelijk is, zodat geen verlof voorafgaand aan het pensioen kan worden toegestaan. Tevens wordt medegedeeld dat een protocol tussen de vakverenigingen en de overheid naar aanleiding van de invoering van het verlof voorafgaand aan de pensionering bepaalt dat afvloeiingen onder de VVP-regelingen boven de 422 werknemers de goedkeuring moeten krijgen van de vakverenigingen. Op dit ogenblik werd het afgesproken contingent reeds bereikt en is er geen akkoord voor bijkomende begunstigden, zodat de gedelegeerd bestuurder, zelfs indien vervanging niet noodzakelijk zou zijn, geen bijkomende VVP-toelatingen kan verlenen.

1.8. Met een aangetekende brief van 12 oktober 1999 meldt de verantwoordelijke statutair personeel dat de gedelegeerd bestuurder niet wenst in te gaan op de aanvraag van verzoeker om gebruik te maken van de voornoemde regeling. Als motivering van de weigering vermeldt hij :

"-functionele redenen : u kan met ingang van 1 januari 2000 geen verlof voorafgaand aan pensionering worden toegestaan daar u dan in uw dienst zou moeten vervangen worden.
-overschrijding contingent".

1.9. Met een aangetekende brief van 30 augustus 2000 meldt de verantwoordelijke statutair personeel nogmaals dat de gedelegeerd bestuurder niet wenst in te gaan op de aanvraag van verzoeker om gebruik te maken van de regeling "verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering". Als motivering van de weigering vermeldt hij :

"Voor de hiërarchie kan er geen afvloeiing gebeuren zonder vervanging.
Overschrijding van het vastgestelde contingent".

Dat is de bestreden handeling;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten administratieve rechtshandeling kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat een van de redenen waarom de bestreden beslissing verzoekers vraag om VVP te verkrijgen afwijst is dat het contingent overschreden is; dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing mede de onregelmatigheid aanvoert van dat weigeringsmotief; dat verzoeker dat inzonderheid doet in wat de verwerende partij als verzoekers tweede middel beschouwt, waar hij betoogt dat dit contingent strijdig is met het grondwettelijk gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel, waarvan de oorzaak volgens verzoeker echter te vinden is in het zogenaamde "Maxidecreet"; dat hij vraagt daaromtrent een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof; dat verzoeker die onregelmatigheid ook aanvoert in een middel houdende schending van de formele motiveringswet van 29 juli 1991, waarbij verzoeker de vraag stelt waarom bepaalde personeelsleden wel van de overschrijding (van het contingent) mogen genieten en andere niet, dat de criteria niet gekend zijn en hij daar het raden naar heeft;

3.2.1. Overwegende dat zoals hiervoren is gezien de beperking tot 422 via VVP af te vloeien personeelsleden is ingesteld door het protocol 76.179 van het sectorcomité XVIII en het nadien werd verhoogd; dat in zoverre die beperking haar rechtsgrond vindt in het "Maxidecreet" van 29 april 1997, het de Raad van State niet toekomt dat decreet aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet te toetsen; dat het spoedeisend karakter van

een vordering tot schorsing hem ook belet in het kader van die vordering daaromtrent een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof;

3.2.2. Overwegende, wat de aangevoerde schending van de formele motiveringswet van 29 juli 1991 betreft, dat de verplichting tot formele motivering van administratieve rechtshandelingen niet inhoudt dat ook het waarom van de uitgedrukte motieven moet worden uiteengezet; dat ter zake de vaststelling dat het toegelaten contingent is overschreden volstaat als motivering om het gevraagde VVP te weigeren; dat de desbetreffende criteria wel degelijk bestonden en verzoeker bekend waren of door hem konden worden achterhaald; dat zij berusten op het hiervoren onder 1.2. en 1.3. aangehaald protocol met de vakbonden en artikel 131terdecies (oorspronkelijk : artikel 131quaterdecies), § 2, van het personeelsstatuut : de noodzaak het personeelslid te vervangen om de goede werking van de dienst te verzekeren en het maximum contingent; dat in zoverre verzoeker in zijn annulatiemiddelen de onwettigheid van het contingent personeelsleden dat VVP kan genieten aanvoert, die middelen niet ernstig zijn;

4.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betoogt wat volgt :

"1. De mogelijkheid van de verzoeker om verlof met behoud van wedde voorafgaand aan de pensionering te vragen is gebaseerd op het Maxidecreet van 29 april 1997 en op de Beheersovereenkomst 1997-2001. Alhoewel in de bestreden beslissing van 30/08/2000 wordt vermeld dat de verzoeker het recht heeft om één jaar na de vorige aanvraag een nieuwe aanvraag in te dienen is het toch niet uitgesloten -- en alles wijst er op dat het in die richting uitgaat -- dat deze gunstige regeling in een nieuwe Beheersovereenkomst niet meer zal worden opgenomen. Het voorziene contingent van 422 personeelsleden die dienden af te vloeien werd immers reeds overschreden en de druk tot afvloeiing is afgenomen.

In elk geval loopt de Beheersovereenkomst af in het jaar 2001.

2. Anderzijds wordt door het verstrijken van telkens een jaar de mogelijkheid van de verzoeker om nog te genieten van het gunstig systeem volledig uitgehold.

De verzoeker is thans 56 jaar en op het ogenblik van de volgende aanvraag zal hij reeds 57 jaar zijn.

Zelfs indien zijn verzoek de volgende keer zou worden ingewilligd kan hij hoogstens nog een kleine drie jaar genieten van de voordelige regeling.

Er is trouwens geen enkele garantie dat het volgend jaar de aanvraag van de verzoeker zou worden ingewilligd aangezien het criterium van de V.R.T., nl. "onmisbaarheid" louter arbitrair is en er geen enkel criterium is vastgesteld waarop de vervangbaarheid moet beoordeeld worden.

3. Wat er ook van zij : de verzoeker heeft zijn eerste aanvraag reeds ingediend op 24/07/97 en in de hoop dat zijn aanvraag dan niet onmiddellijk dan in de daarop komende jaren zou worden ingewilligd, heeft hij zijn aanvraag nog vernieuwd, maar steeds met hetzelfde negatieve resultaat.

De verzoeker lijdt bijgevolg reeds te lang van een reglementering die dan toch volledig arbitrair en willekeurig blijkt te zijn.

De schade voor de verzoeker moet dringend beperkt worden";

4.2.1. Overwegende dat zoals vermeld, de bestreden weigeringsbeslissing mede werd genomen omdat het contingent van maximum 422 personeelsleden, vastgesteld zoals hiervoren vermeld onder 1.2., naderhand verhoogd, reeds was overschreden; dat die reden aan verzoeker ook reeds was medegedeeld met de brieven van 24 september 1998 en 12 oktober 1999 van het hoofd personeelsadministratie, respectievelijk de verantwoordelijke statutair personeel in verband met vroegere weigeringen; dat de middelen welke verzoeker aanvoert tegen het instellen van dat contingent hiervoren niet ernstig werden bevonden; dat opdat bijkomende afvloeiingen zonder vervanging boven het contingent zouden kunnen worden toegestaan nieuwe onderhandelingen in de schoot van het sectorcomité XVIII moeten worden gevoerd met de representatieve vakorganisaties;

4.2.2. Overwegende derhalve dat, ook indien de uitvoering van de bestreden weigeringsbeslissing zou worden geschorst, de administrateur-generaal van de VRT verzoeker geen verlof met wedde voorafgaand aan de pensionering kan toekennen op grond van de betrokken regeling, aangezien het contingent overschreden is en blijft; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoeker aanvoert dan ook niet kan worden hersteld of vermeden door een schorsing van de bestreden weigeringsbeslissing, tenzij onder de louter hypothetische voorwaarde dat het contingent in de toekomst zou worden verhoogd op de hiervoren vermelde wijze; dat bijgevolg de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twaalf maart 2000 en een, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.